

[OSIROCANIE *sb n*

G sg osirocanią.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Czynienie kogoś opuszczonym przez kogoś, opuszczanie [kogo kim]: ábyłmy nie dawáli przyczyny grzechámi náłzými ósiroczenia nas potrzebnymi ludźmi. GilPos 210v.

Cf OSIEROCAĆ

TG